

prof. PhDr. PhMr. Jiří Baborovský

Jiří Baborovský se narodil dne 28. srpna 1875 v Březových Horách u Příbrami v rodině lékárníka. Po maturitě na reálném gymnáziu v Příbrami v roce 1894 vstoupil do lékárnické praxe. Farmaceutická studia absolvoval na české univerzitě v Praze, kde v roce 1898 dosáhl hodnosti magistra farmacie. Poté se rozhodl pro studium chemie na filozofické fakultě české univerzity v Praze. Již v průběhu studia se zajímal o fyzikální chemii. V roce 1901 absolvoval společně s Bohumilem Kužmou prázdninový kurz fyzikální chemie u profesora Wilhelma Ostwalda v Lipsku. Po promoci doktorem filozofie v únoru 1902 se vydal do Lipska na delší dobu.

Výsledky výzkumu chování hořčkových anod publikoval v několika pojednáních, která nakonec spojil do důkladné habilitační práce. Dne 14. září 1905 byl potvrzen prvním docentem fyzikální chemie na české univerzitě v Praze, v říjnu 1911 byl jmenován mimořádným profesorem fyzikální chemie tamtéž.

Po zřízení odboru chemického inženýrství na české technice v Brně v roce 1911 si profesor Kužma předsevzal získat Baborovského jako profesora fyzikální chemie pro tento odbor, což se podařilo v prosinci 1912. Profesor Baborovský se s velkým úsilím pustil do budování nevelkého, ale velmi účelně uspořádaného ústavu, který pak sloužil svému účelu až do zrušení odboru v roce 1951. Jeho vědecké dílo je velmi rozsáhlé – bibliografie jeho prací uvádějí na 120 titulů. Se svými žáky a spolupracovníky se věnoval více než dvacet let experimentálnímu studiu složité otázky hydratace iontů ve vodných roztocích elektrolytů.

Výrazem úcty a vážnosti, které se vždy těšil, byla trojí volba děkanem odboru chemického inženýrství (1914/1915, 1927/1928 a 1936/1937) a dvojí volba rektorem školy (1920/1921 a 1923/1924). Zemřel dne 10. listopadu 1946 v Brně.